

הא לאחריו ובא לאחריו פטור –

But behind him, and it came behind him he is exempt

Overview

The משנה inferred from the רישא that only לאחריו ובא לו לפניו is פטור, however by we infer לאחריו ובא לו לפניו חייב סיפא which states חייב is לאחריו ובא לאחריו the opposite that לאחריו ובא לאחריו is פטור. Our תוספות wonders why occasionally the גמרא does resolves this type of contradiction and here it does not

לעיל (דף צא,ב) גבי חזקיה¹ משני נעשה -

Previously by חזקיה the גמרא answered that 'it becomes as if' -

ובפרק קמא דקדושין² (דף ה,ב) גבי נתנה היא ואמרה היא -

And in the first פרק of קידושין מסכת regarding the case where 'she gave and she said', the גמרא also answers נעשה -

ובכמה דוכתי לא³ משני:

However in many places the גמרא does not answer, 'נעשה'; including here

Summary

The answer of 'נעשה' is not always utilized.

Thinking it over

In the case of חזקיה there was no inherent contradiction in the משנה; similarly in the case of קידושין the רישא and סיפא were not arguing, it was merely an excluded middle (even if the inference is contradictory). However here the inference of the רישא is that לאחריו ובא לפניו is 'better' than לאחריו ובא לאחריו since מחשבתו; however the inference from the סיפא is that לאחריו ובא אחריה even though מחשבתו is worse than לפניו ובא לאחריו where מחשבתו. The question was (perhaps) not so much from the inference of the דין by לאחריו ובא לאחריו, but their different approaches to מחשבתו, therefore the גמרא could not say נעשה, because the סיפא

¹ The גמרא inferred from the משנה which states 'that he is not חייב unless he takes out the entire basket', that (even) if he took out all the פירות he is still פטור since פטור אגד כלי שמיה אגד. The עיי"ש, אגד כלי שמיה אגד. The גמרא answered that חזקיה will say that (the משנה is discussing long fruits, however) if it contained mustard seeds than when he takes out part of the basket it is considered as if he took out the entire basket and he is חייב for אגד כלי שמיה אגד.

² The קידושין there states that if he gave her the כסף קידושין and he said לי הרי את מקודשת it is a valid קידושין, however if she gave the money and she said לי הרי אני מקודשת it is not valid. The גמרא asked that in a case of היא ואמרה היא (that אינה מקודשת) to the סיפא (she is מקודשת). The גמרא answered that if נתן הוא ואמרה היא it is נעשה as if נתן הוא ואמרה היא and she is not מקודשת.

³ The question is why here did not the גמרא say that if it was לאחריו ובא לו it is נעשה as if it was לאחריו ובא לו. See 'Thinking it over'.

does not care for מחשבתו, only for לפניו⁴.

⁴ See ונראה דמ"ש שם דלאחריו ובא לפניו חייב משום 'דאתעביד מחשבתו', כוונתו לשמירה מעולה (או שהוא ט"ס). עד"ז בשפת אמת